

Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Turkije, met Bijlagen; Ankara, 17 september 1971

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 3 december 1971.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 7 december 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 6 januari 1972.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij de Nederlandse en de Engelse tekst over te leggen van de op 17 september 1971 te Ankara tot stand gekomen Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Turkije, met Bijlagen (*Trb.* 1971, 199).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

N. SCHMELZER.

Toelichtende nota

In 1947 werd tussen Nederland en Turkije een luchtvaartovereenkomst gesloten, welke de luchtvaartmaatschappijen van beide landen toestond om vanuit elk punt van het eigen territorium diensten te onderhouden naar elk punt in het territorium van het andere land, terwijl deze maatschappijen generlei beperkingen werden opgelegd nopens het aanvliegen van tussenliggende punten en punten voorbij het territorium van het andere land (*Stb.* 1948, J 2).

In 1970 deed de Turkse regering de Nederlandse Regering weten, dat, gelet op de gewijzigde Turkse luchtvaartpolitieke inzichten, deze luchtvaartovereenkomst naar haar mening diende te worden herzien. In dat jaar zijn desbetreffende consultaties tussen beide regeringen aangevangen. Daarbij bleek dat de Turkse regering de liberale aspecten van het luchtvaartakkoord van 1947 wenste te amenderen, en wel in restrictieve zin; aan de luchtvaartmaatschappijen van beide landen zou slechts worden toegestaan welomschreven routes te bevliegen, waarbij de punten waartussen vervoerd zou mogen worden c.q. de punten waar een technische landing gemaakt zou mogen worden, c.q. de punten van waaruit passagiers en lading slechts in transit via het andere land vervoerd mochten worden, precies dienden te worden omschreven. Tevens was de Turkse regering van mening dat door een nieuwe overeenkomst meer evenwicht zou moeten worden gewaarborgd in het verkeer tussen beide landen met betrekking tot het aantal vluchten dat door de luchtvaartmaatschappijen van beide landen zou mogen worden uitgevoerd. Voorts wenste de Turkse regering dat in de herziene luchtvaartovereenkomst zou worden voorzien, dat voor de aanvang van iedere nieuwe dienstregeling goedkeuring daarvoor zou worden gegeven door de autoriteiten van het andere land.

In de loop van deze consultaties ging de Turkse regering ertoe over om de bestaande luchtvaartovereenkomst op te zeggen, waardoor deze op 5 augustus 1971 is vervallen.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

In het voorjaar van 1971 te Ankara gevoerde onderhandelingen resulteerden in bijgaande luchtvaartovereenkomst, waarin zoveel mogelijk met de respectieve Nederlandse en Turkse wensen is rekening gehouden. Ter zake zij verwezen naar artikel 2 van de overeenkomst, paragraaf 5 van Bijlage 1 en de laatste zin van paragraaf 3 van Bijlage 2, alsmede naar het routepatroon vervat in Bijlage 1.

De artikelen 8 en 9 en de bepalingen van Bijlage 2 hebben betrekking op de feitelijke uitvoering van de luchtdiensten.

De overige bepalingen van de overeenkomst zijn gebruikelijk in bilaterale luchtvaartovereenkomsten.

Aangezien de regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen te kennen hebben gegeven voor rechten in Turkije geen belangstelling te hebben en omgekeerd Turkije geen desiderata bleek te hebben ten aanzien van die delen van het Koninkrijk, is de werkingssfeer van de overeenkomst voor wat betreft het Koninkrijk tot Nederland beperkt.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

R. J. H. KRUISINGA.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

WESTERTERP.